

אליהו דרט

נפל ביום י"א בתמוז תש"ח (18.07.1948)

בן 23 בנופלו

מקום מנוחתו

בית העלמין הצבאי הר הרצל חיל רגלים

ילדות ונערות

אליהו דרט נולד בשנת 1925 בעיר סיגט שברומניה,
להוריו רחל ומאיר-דויד.

אליהו קיבל בילדותו חינוך עממי.

כאשר סיים אליהו את לימודיו הוא עבד כחייט - לפי המקצוע

שלמד.

עיר הולדתו

אליהו דרט נולד בעיר סיגט ששוכנת בצפון רומניה,

בסמוך לגבול עם אוקראינה. עיר הולדתו של

אליהו שוכנת במחוז מרמורש, בטרנסילבניה.

טרנסילבניה היא אזור היסטורי, אשר משתרע לאורך

חלקה המערבי והמרכזי של רומניה.

חינוך

אליהו דרט קיבל חינוך עממי. יובהר, שמוסדות חינוך עממיים הם מוסדות חינוך לנוער ולמבוגרים, אשר אינם מעניקים תארים אקדמיים. מוסדות אלו מצויים לרוב במדינות הנורדיות, וגם בגרמניה ואוסטריה.

את הרעיון להקים מוסדות חינוך כאלה הגה המשורר ואיש
הדת הדני ניקולאי גרונטוויג שהושפע מהמרקיז דה קונדורסה
ועבודותיו בתקופת המהפכה הצרפתית, שהשפיעה באופן
ישיר על החינוך הפופולרי.

העלייה לארץ

אליהו שאף תמיד לעלות לארץ ישראל. לאחר שהוא הצליח להינצל בשנות האימים, הוא עלה ארצה בשנת 1946 בעלייה ב', עם עלייתו ארצה הוא מימש את הרצון שדחפו לעלייה, והצטרף אל המגינים.

המונח "העפלה" כמו המונח "עליה ב'" הם קיצור של עליה
"בלתי לגאלית". במשך שלוש שנים, מאוגוסט 1945 ועד הכרזת
העצמאות במאי 1948, הופעלו שלושים ושש ספינות ואוניות על
ידי "המוסד לעלייה ב'", שהובילו כ-70,000 מעפילים. רבים
מהמעפילים היו ניצולי שואה, שנהרו בדרכי "הבריחה" ממזרח
ומרכז אירופה לעבר חופי ארצות המוצא, כדי לעלות לא"י.

"שורות המגינים" היה כינויה של התארגנות חשאית מטעם
"ההגנה", אשר בה היו חברים המעפילים שהיו עצורים במחנות
המעצר בקפריסין. במסגרת חשאית זו נשלחו אנשי הפלמ"ח
למחנות המעצר בקפריסין, במטרה להכשיר מעפילים
לקראת גיוס ל"הגנה" (מאוחר יותר לצה"ל).

הפעילויות כללו אימוני כושר גופני ואימוני נשק, וכן הסברה
ציונית ופעילויות מדודות אנטי-בריטיות כגון הפגנות, השגת
הקלות, שליטה מסוימת על התור לשחרור/עלייה והשתלטות
על הסדר במחנות. המארגן והמפקד של שורות המגינים

היה יואש צידון צ'אטו.

תקופת שירותו

אליהו היה ממשוחררי קפריסין - אותם מעפילים שוחררו ממיחוייה
המעצר בקפריסין. הוא הצטרף לפלמ"ח לגדוד "הפורצים",
שהיה חלק מחטיבת "הראל". פלוגות המחץ של ההגנה,
הפלמ"ח, היה הכוח הצבאי המגויס של ארגון "ההגנה",
ששימש כצבא של המדינה היהודית שבדרך, בארץ ישראל
בשנים 1941-1948.

גדוד הפורצים הוא כינויו של הגדוד הרביעי של חטיבת
הראל בפלמ"ח. בין פעולותיהם הנועזות במלחמת העצמאות היו
פריצת הדרך לירושלים, סיוע לתושבים הנצורים, ועזרה
ללוחמים על הגנת העיר.

מפקדי הגדוד במלחמת העצמאות היו יוסף טבנקין ודוד אלעזר.

אליהו השתתף בקרבות בפרוודור לירושלים ובגזרת לטרון.

המערכה על ירושלים, סביבותיה והדרכים המובילות אליה נמשכה

לכל אורכה של מלחמת העצמאות, החל משלב א' במלחמת

האזרחים, שפרצה למחרת קבלת ההחלטה באו"ם על תוכנית

החלוקה בכ"ט בנובמבר, 1947 והמשך בשלב ב'.

הקרבות היו גם בגזרת לטרון. בעקבות המרד הערבי הגדול

שהיה בשנים 1936-1939, שלטון המנדט הבריטי בנה

(כחלק ממערך מצודות טגארט), תחנת משטרה בלטרון, במרחק

קצר ממנזר השתקנים. תחנת המשטרה, שלטה על הדרך מתל

אביב לירושלים.

יצוין, שעל פי תוכנית החלוקה היה אזור לטרון בשטח המדינה
הערבית. בחודשים הראשונים של מלחמת העצמאות - עד סיום
המנדט הבריטי ופינוי הצבא הבריטי מארץ ישראל
(29 בנובמבר 1947 - 15 במאי 1948), המשיכו הבריטים להחזיק
כוח בתחנת המשטרה, כדי לאבטח את התנועה בכביש
האסטרטגי מהשפלה לירושלים.

קיומו של הישוב היהודי בירושלים, שמנה כמאה אלף איש ערב פרוץ מלחמת העצמאות, היה תלוי לחלוטין באספקת מים ומזון משפלת החוף. הערבים שהבינו היטב שניתוק התחבורה היהודית מהשפלה לירושלים עשוי להכריע את המערכה על העיר, ריכזו החל מראשית המלחמה, את עיקר מאמציהם בחסימת צירי התנועה לירושלים.

אליהו, שלא שירת מעולם בצבא בחוץ לארץ, היה לחייל טוב
ביותר ואף ידע לעודד את חבריו בשעת צרה.

נפילתו

אליהו נפל ביום י"א בתמוז תש"ח, (18.7.1948) בעת השתתפותו במלחמת העצמאות בקרב קשה במשלטי שילתא אל בורג באזור מודיעין. הוא ומפקדיו נשארו אחרונים כדי לחפות על הנסוגים.

בנסיגתם, נפצע אליהו ברגלו, מפקדו חבש אותו ואז אליהו נפגע
בשנית - ונהרג. כך ארע - שעתיים לפני היכנס ההפוגה השנייה
לתוקפה.

ביום י"א באדר תש"י (28.2.1950) הובא אליהו למנוחת-עולמים
בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

יצויין, שבית הקברות הצבאי בהר הרצל שהוא בית הקברות
הצבאי של ירושלים, משמש גם כבית הקברות הצבאי המרכזי
של מדינת ישראל ושל כוחות הביטחון והמשטרה.
בית הקברות שוכן בחלקו הצפוני של הר הרצל, הוא מהווה חלק
מהמתחם הממלכתי של ההר.

מעמדו הממלכתי של בית הקברות, נובע מעצם שיוכו
למתחם הר הרצל, ומהיותו אתר הנצחה ל 550 - נעדרי
מערכות ישראל וחללי הישוב היהודי בארץ ישראל.

בית הקברות הוא גם מקום משכנן של שמונה אנדרטאות

ממלכתיות לחללים של צה"ל ולוחמי העם היהודי. בבית

הקברות גם מתקיימות האזכרה הממלכתית המרכזית לחללי

מערכות ישראל והאזכרה השנתית לחללים שמקום קבורתם לא

נודע.

יזכור

שמות המציגים:

טולי צבר, קטיה פריידלין, גבריאל גפן

כיתות: ט2, ט5

בית ספר: קריית החינוך השש שנתית ה"עמית", חט"ב

"אחרון הבילויים"

שנת הפקת: המצגת 2018